

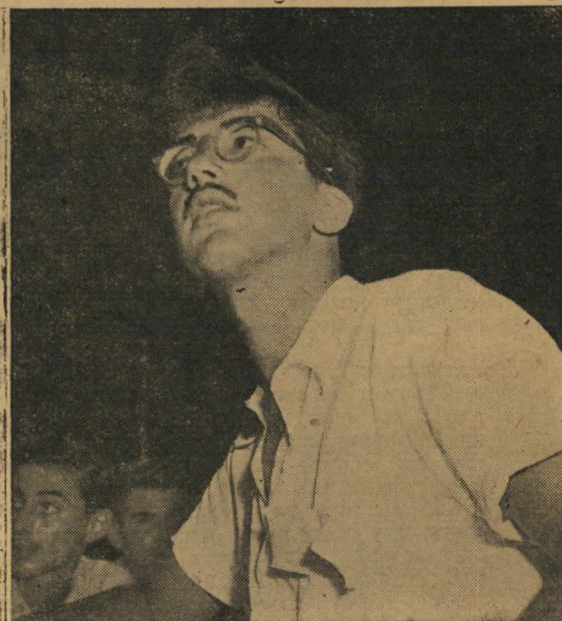
ההתנדבות בנער והיענותו

קיבוץ, כובעיגרב ו... המכנה המשותף כמעט לכל המי
דברים נמצא בקלות: הכל, בלי יוצא מן הכלל, הסכימו כי חוגי
הרעים, יהיו ארגון שיעורר מחדש את הנוער לפעולה, להקרבה
עצמית, למופת אישי. ניסח זאת נואם נאום הפתיחה: "בכל
דור יש קומץ אנשים המדריכים את הכלל, לא בנאומים ולא
באידאולוגיה, אלא במופת האישי של אנשים המגשימים בחייהם
את אשר הם מטיפים לאחרים... כך היו אנשי העלייה השנייה,
אשר הודות להם קיים כל הקיים בארץ כיום... כך היו אנשי
הפלמ"ח ומתגייסי המלחמה הראשונים, שיצרו את סגנון כובעי
הגרב... קומץ כזה חסר כיום..."

השאלה המרכזית של הכינוס, שהיא גם השאלה המרכזית
של הארץ והדור הצעיר, היתה פשוטה: מהי ההקרבה העצמית,
מהי צורת ההגשמה, הדרושה כיום? אנשי העלייה השנייה הלכו
לקיבוץ, אנשי הפלמ"ח (וחבריהם במחתרות האחרות) אחזו ב-
נשק, אולם במדינת ישראל גירשה הפקודה את ההיענות-מרצון.
שום מוסד אינו מבקש מתנדבים.

הרכוש העיקרי של היום היתה ההחלטה השנייה (אחרי
הראשונה, שהכריזה על הקמת חוגי-הרעים), שנתקבלה פה אחד:
"חוגי-הרעים הם ארגון הנוער הבלתי-מפלגתי המטפח את רוח
התנדבות בנער ואת הענותו לכל המשימות הלאומיות, החברתיות
והאנושיות המצריכות היחלצות חלוצית ומופת אישי".
הגשמת הרעיון החברתי, שנתן דחיפה כה רבה ליוזמה העיקרית
רית, נבע באופן טבעי מהחלטה זו: "החוגים יטפחו חברה
צעירה בריאה, צמודה לרעיון זה..."

עמדה וביצורים. היוזמים לא התעלמו מן המציאות
השוררת בארץ. הם לא התפשרו עמה. הם הקימו ביצורים מת-

החברתיות והאנושיות

אימים סביב לעמדה שנחפרה.
בארץ שורר מצב בו אוכלות המפלגות המפלגתיות כל דבר
שאינו שייך להן, כיצד למנוע בעד מפלגות לסנן אנשים לתוך
החוגים, להשתלט עליהם בעזרת תככים ותחבולות? היתה זאת
שאלה חמורה פי כמה לאור העובדה שהרעים לא הכירו איש
את רעהו ושתהליך ההיכרות יארך חדשים.

הפתרון נבע מעצם צורת ההתהוות של החוגים. הם התלכדו
מסביב לעיתון, מאחר שהיה להם אימון ברוחו ובאיתנותו ה-
מוחלטת. החליט הכינוס: "הכינוס מטיל על מערכת העולם הזה
לשמש בתקופת ההתבססות ערובה לאופיים הבלתי מפלגתי של
החוגים". הוסיפה לכך החלטה שניה, תוקפנית וברורה: "(ההג-
הגה) תהיה רשאית להוציא חברים שיש יסוד מספיק להניח כי
הם חותרים תחת אשיות החוגים"

פלמ"ח לא היה מפלגה. חשש הפוך נתעורר גם הוא
מטבעו: האם יכול לקום בארץ ארגון נוער בלתי-מפלגתי, מבלי
שיהפוך בעצמו מפלגה חדשה?

הרעים לא התעלמו מטענה זו. אולם הם דחו אותה בתוקף:
מפלגה היא ארגון של אנשים בעלי דעות פוליטיות זהות החות-
רים יחד לתפיסת השלטון במדינה. זהו ההיפך הגמור מהגדרת
החוגים.

אבר העורך, בנאום הסיכום: "תהיה זאת יהירות אם יכריזו
מישהו על עצמו כיורש הפלמ"ח. איש אינו רשאי לכך. אולם
יותר לנו להגיד דבר אחד: אנו רוצים להקים דבר שאפשר
יהיה להפית בו משהו מרוח הפלמ"ח, מרוח הרעות שבהקרבה
ובמופת האישי. האם הפלמ"ח היה מפלגה? לא. כי תפקידי
הפלמ"ח לא היו תפקידי מפלגה. והוא הדין לגבי החוגים שנולדו
היום."

היתה זאת נימת הסיים. אחרי שנתקבלו כל ההחלטות פה
אחד (ראה נוסח מלא במדור המודעות) נבחרה ההנהגה שתהיה,
לפי שעה, המוסד הריכוזי ומועצה מייצגת. גורל החוגים הונח,
למעשה, בידי חמשה חברים, מהם 2 חברי מערכת העיתון, ש-
יהיו חופשיים לקבוע את דרך הפעולה.

